SỐ THỨ 2962 — SIX PAGES — NGÀY THỨ BA 10 JUILLET 1928 — NGÀY 23 THÁNG NĂM NĂM MẬU-THÌN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 21

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại học Cornell)

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

A LOUER

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHƠN NGUYỄN-VĂN CỦA

Nhà báo ở đàng [illegible] số 43 (gần trường học [illegible]) SAIGON

CHỦ-NHIỆM LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép để: LUCTINH-SAIGON

[illegible] Số 203 Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN VĂN CỦA, Tổng lý

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc

Davignon, Bourdet & Cie

9 rue Tronchet Paris (VIIIe)

TRUNG-HUÊ THỐNG NHỨT

Cắt đất chia nhau.
Công nhiều chia it, công it chia nhiều,
Phùng-ngọc-Tường ganh với Diêm-tích-Sơn
mà không chịu phục Tưởng-giới-Thạch.
Phùng-ngọc-Tường kể công.

Tôi nói Trương-học-Lương Mảnchâu, thấy thời-thế đổ xây như vậy rồi, còn phải đầu Quốc-dânđản mà giữ đất Mảnchâu thay, huống chi là Phùng-ngọc-Tường. Mà bề Trương-học-Lương qui phục Quốcdânđản rồi, thì Trunghuê thống nhứt rồi; Phùng-ngọc-Tường còn mong chi nữa? Từ Diêm-tích-Sơn chiếm Bắckinh, Chánh-Phủ Namkinh nấy quyền cho Diêm trấn cả Bắckinh Thiêntân, thì thấy ý Phùng-ngọc-Tường đã đổi. Mải đến sau, xem cử-chỉ của Phùng lạ lắm. Nhưng mà không ai rõ tại sao, nên cứ nói Phùng vì cái tham nan vô đề mà lôi phản cốt. Lời đoán ấy chẳng phải lắm. Vì nay rõ lại thì Phùng ganh với Diêm mà không chịu phục. Tại sao mà ganh?

Từ dẹp an Bắc Mảnchâu, Trunghuê thống nhứt rồi, thì Chánh-Phủ Trung-huê cắt đất chia nhau mà cai trị. Ấy là thưởng các đứng anh-hùng có công giúp nước.

Chánh-Phủ Trung-Huê chia như vầy:

Mảnchâu: Phụngthiên, Hắc-long-giang, Nhiệc-hà;

Namkinh: Giangtô, Chiếc-giang, Giangtây, An-Huy;

Quảng-đông: Quảng-đông, Quảngtây, Hồ-Nam, Hồ-Bắc;

Hà-Nam: Hà-Nam, Túc-cam, Giáp tây, Sơnđông;

Sơntây: Sơntây, Sát-cáp Nhĩ, Tuy-Viễn, Trựclệ (Hà Bắc);

Vânnam: Vânnam, Quớichâu Tứxuyên.

Nước Trunghuê chia làm sáu trấn trên đó, rồi Chánh-Phủ Trunghuê lại nấy cho như vầy:

Mảnchâu trấn nấy cho Trương-học-Lương cai trị và thâu lấy thuế;

Namkinh, Tưởng-giới-Thạch;

Quảngđông trấn, Lý-tế-Thâm;

Hán-khẩu, Bạch-sùng-Hi (Hồ-Bắc);

Hà-Nam trấn, Phùng-ngọc-Tường;

Sơntây trấn, Diêm-tích-Sơn.

Vânnam trấn, chưa nấy cho ai.

Lấy hai trấn, Hà Nam và Sơn-tây mà xét, thì trấn Sơntây của Diêm-tích-Sơn đã lớn lại giàu. Chẳng kể Sát-cáp-Nhĩ với Tuy-Viễn là hai tỉnh Sơn-mạch, nên kể một tỉnh Sơn-Tây với Trực lệ thì giàu mạnh không biết bao nhiêu mà kể vì Bắckinh với Thiêntân đều ở trong tỉnh Trực-Lệ. Nếu muốn đem trấn Sơntây của Diêm-tích-Sơn mà sánh với trấn Hà-nam của Phùng-ngọc-Tường, thì Diêm có mười, Phùng không có một. Cũng bởi trấn của Phùng, Túc-cam với Giáp-tây là hai tỉnh, chó ăn đá, gà ăn muối, còn kể có Hà-nam với Sơnđông, mà Hà-nam với Sơnđông lại là hai tỉnh nghèo, có binh mà lương không có. Và lại Sơnđông là tỉnh ngoại quốc ở nhiều. Như Tếnam-phủ còn đang chèo kéo với Nhựtbổn, chưa xong, với Thanhđảo, Giaochâu là hải-khẩu, đều ở trong tỉnh Sơnđông tất cả. Dễ gì trị lắm sao?

Vì vậy mà Phùng-ngọc-Tường, thấy miếng nhỏ miếng to mà ganh với Diêm-tích-Sơn, nên không chịu phục. Phùng nói, trong trận sau nầy công ai lớn hơn công của Phùng, cớ sao lại thưởng công Diêm trọng hậu? Phùng kể rằng:

« Trong các đạo binh, đạo nào « có công lớn cho bằng đạo binh « thứ tám của Phùng. Không có « đạo binh của Phùng, thì ai cứu « Tưởng-giới-Thạch nơi Từ-« châu, ai chiếm Tế-ninh Tếnam « cho Tưởng-giới Thạch. Binh « của Phùng chiếm Tế-ninh Tế-nam rồi binh của Tưởng mới « tới sau. Lại khi binh của « Phùng chiếm với quân Nhựt « tại Tếnam thì Tưởng-giới-« Thạch làm lơ mà tránh tiếng. « Việc êm rồi, đạo binh thứ tư « thứ chín và thứ mười của « Tưởng mới nhập Tếnam. Có « ba đạo binh của Tưởng vào « Tếnam rồi, Phùng mới giao « Tếnam cho mà tấn binh lên « Bắc. Binh Phùng kéo lên Bắc « rồi thì Tưởng dạy Lộ-chung-« Lân kéo rốc binh mình xuống « Từ-châu mà đóng.

« Nếu nay thưởng công, chia « cho Tưởng như vậy, Diêm-« tích-Sơn như vậy, còn Phùng « như vậy, Phùng có chịu đâu. »

Cho nên Trung-huê thống nhứt thì đã đành, mà chưa ắc các trấn có đành cùng chăng; nhứt là Phùng-ngọc-Tường. Lạ như Phùng cũng đành cho vậy, ai biết các tỉnh hiệp trấn đó có thuận mà nạp thuế cho chăng? Há chẳng e, trong các trấn bất bình, mà các tỉnh không thuận, mà nạp thuế rồi sanh sự rối nữa chăng?

Việc trong tuy an mà chưa lấy gì làm ắt, đã thấy Chánh-phủ Trung-huê chèo kéo với lệ-ước về nỗi tờ bỏ-ước xưa, bất công bất chánh.

LÂM VĂN NGỌ.

TIN KINH-ĐÔ

Điên cũng rất kỳ

Vừa rồi bổn-báo đã nói một vị đại thần tri-sĩ kia ở đô: Nam-giao bị bịnh điên; cách mấy năm nay tưởng bịnh ấy đã lành khỏi, ai ngờ ngày nay lại trở làm tách rất dị kỳ làm cho cả gia-đình phải hãy-hại lắm cách rất khổ sở. Như là cách ngài điên thì suốt ngày bịt khăn áo chửng chàng, tay cầm cái búa rồi đi quanh trong nhà tìm các nơi có chế xưa, lư-cổ, những vật đáng giá đôi ba trăm đồng, hoặc đến 4, 5 trăm đồng, thì lấy búa đập bể hết, cho đến những cái ghế mặt cẩm thạch cũng đem đập bể tan rồi kêu hàng xóm cho mỗi người một miếng. Có đi [illegible] nhà thấy ai có [illegible] gì tốt cũng đập bể rồi bà cụ lại phải đền cho người ta; đến ấy cũng chưa lấy gì làm lạ, mới rồi ngài có làm một chuyện rất dị-kỳ: xưa nay ngài sẵn có tài coi địa-lý rất giỏi, cách vài hôm nay, cầm cái địa bàng đi quanh trong vườn, mỗi ngày có đôi ba-mươi vòng. Rồi ngài đi đâu, bảo rằng đi tìm nơi làm nhà xí, đi đã ba ngày quanh quẩn như thế, mãi sau mới đến chính giữa sân, nói rằng tìm được rồi, bèn kêu thợ nề đến [illegible] làm. Trong khi bà cụ đi khỏi, bà về nhà thấy chính giữa nhà có đào móng xây nền, hỏi làm gì thợ bẩm rằng cụ lớn muốn xây nhà xí kiểu tân-thời, bà lớn ngạc nhiên, vào hỏi cụ ông, cụ ông bảo chỗ ấy, theo phép địa-lý, làm nhà xí rất thanh lợi. Bà cụ bảo rằng chính trước mặt nhà ai lại làm nhà xí, nếu không lấp đi cụ phải thua bà; như chuyện ấy thật là một sự rất quái lạ. Có người xét cái nguyên-do bởi cớ gì mà cụ điên dại như thế thì nói rằng: chỉ bởi cụ có nhảy lên trên một cái miếu nào đó, đã cái lư nhan xuống đất rồi lại quét diêm đối miếu. Bởi vậy mà từ đó về sau càng ngày càng điên. Nay bà cụ thấy ngài điên quá, đã phỉnh ngài lên xe ôtô rồi đưa ngài thẳng về tỉnh Quảng-Nam là nơi quê-quán, kẻo sợ để ở Huế sẽ làm lắm chuyện rủi ro.

∴

Quan Kiêm-đốc mới

Tại phủ Khâm-sứ, nay có quan Kiêm-đốc mới là ông Thibaudeau nguyên công-sứ tỉnh Thanh-hóa đến thay cho quan nguyên Kiêm-đốc là ông Kerbrat.

Quan Kiêm-đốc mới đã nhận việc từ ngày 3 Juillet, qua ngày 4 thì các quan lại Tây Nam thống thuộc quyền Bảo-hộ tại phủ Khâm-sứ đến yết kiến ngài tại phòng Kiêm-đốc phủ Khâm-sứ. Còn quan Kiêm-đốc cũ thì đã từ giã Kinh Đô, ngài vào Dalạt nghỉ mát rồi sẽ về qui-quốc.

∴

Đem nước vào ruộng

Trong khoảng tháng năm nầy trời nắng nực quá đỗi, tuy có mưa song cũng chẳng [illegible] được bao nhiêu, [illegible] ruộng cày mùa tháng tám [illegible] đã tốt tươi, duy có kho bởi nắng hạn nên phải dùng cách đập [illegible] lấy nước cho vào ruộng [illegible] học phải quá rồi, suốt đêm ngày [illegible] vùng nhiều giếng [illegible] giới đập, sao cho bằng [illegible] trong tháng [illegible] trời nắng luôn chắc là mùa tháng tám phải mất. Các nhà nông vì cớ ấy hằng ngày trông mong nhà nước thi hành sự dẫn thủy nhập điền thời cái nông vụ mới được bớt [illegible]

TÂN VỚI CỰU

Về cái vấn-đề nầy, hôm rày xem các bạn khán điện luận giải cũng đã nhiều, nhưng chẳng biết còn bạn nào muốn ra mắt nữa hay thôi; nếu quả thiệt hết rồi, thì bữa nay xin tới phiên Liệt-Hải.

« Tân! ... Cựu! » Cha! Hai cái chữ nghe thì không phải lạ, nói cũng không phải khó, mà ngặt, muốn giải quyết cho ra thì xem sao nó bắt áp-ùng quá! Làm tuồng như tôi xuống biển bắt cua, muốn bắt nó mà sợ hai cái càn của nó kẹp. Thật khó cho chả là khó! Hèn chi mà anh bạn Điện ảnh dám treo giải thưởng rất cao, là cái chức « anh cả ». Nhưng vậy mặc dầu, há thấy sang cả rồi rả tay chịu hay sao? Thế gì cũng phải ráng chớ.

Ừ thôi thì Liệt-Hải ráng mà giựt chức « anh cả điện » nè! Nèo, hôm rày bạn nầy bạn kia luận vầy giải vậy, bây giờ tới phiên tôi phải luận-giải sao đây! Tân quí hay là Cựu quí?...

Cứ theo cái trí khôn của tôi, mới bắt đầu bước vô, tôi xin nói sốt-dẻo câu nầy: Tân mà không quí thì chưng cựu chưa hẳn là quí, tân mà quí thì chưng cựu chưa hẳn là không quí. Vậy thì cái quí tưởng không hạn gì cựu hay tân. Tôi cũng không cần nói câu « vô cựu bất thành tân » vì nếu nói thế được thì trước chưng nói nghịch lại « không có mới sao cho ra cũ » mới sao đây?

Ấy cái câu nói sốt dẻo để bước vô đề của tôi như vậy rồi, bây giờ tôi mới nói tiếp đa. — Nhưng mà xét cho chính lẽ ra-rồi, thì tân quí sao cho bằng cựu. Và lại tôi đã chán biết ý của anh bạn Điện tới hỏi chữ « quí » nầy đây là quí cách nào. Cái quí nầy là về tinh-thần chớ không phải về hình-thức, về nghĩa xa chớ không phải về lý gần.

Nào, có ai là không biết một người đang hành-chánh tại ngôi chức được có cái quyền thế thưởng phạt là thế nào. Phải biết rõ lắm chớ! Nhưng hà vì lẽ đó mà đã vội cho rằng quí rồi sao? Không đâu, « trường đồ mới tri mã-lực » ngựa hay sức ngựa còn ở đường dài. Biết cái chức-vị ấy, cái quyền-thế ấy được bền vững hay không, hay là mới nữa chừng rồi nhào vô ngã. Cái như người cựu bởi rằng giữ vững nên mới ra cựu, tuy là không còn quyền-thế gì, không được phép vô bàn trọn mất mà dọa nạt một ai, thì mặc lòng, mà xét kỹ ra vẫn lấy làm quí lắm. Đã vậy, cái quí nầy được tới hai ba bề. Một là quí vì giữ tròn phận-sự, từ khi ra kẻ vai gánh lấy cái chức-trách, nào đăng cao, gay-gắc, nâng-nè, lo cho vẹn-vẽ bề trên còn phải giữ-gìn cho vuông-tròn phần dưới. Thế mà ráng làm xong cho đến ngày chót, để gánh xuống hồi hưu; ấy là đi đã tới chốn mà và cũng đến nơi rồi đó! Hai là quí vì đến chừng ấy, phận-sự đã khéo tròn hay méo, cũng không còn chức trách gì mà phải nhọc nhằn sớm tối lo vẹn hay là không. Thiệt thung-dung nhàn-tản chẳng biết chừng nào, thế mà cái tước vị xưa kia cũng vẫn dính khắn vào mình mãi mãi. Tỉ như trước kia làm chức Hội đồng, thì dầu cho tới già tới chết, tuy rằng không còn làm nữa mà người ta cũng cứ kêu ông Hội-đồng, không bao giờ dễ mất. [illegible] hay không? Hoặc muốn thêm [illegible] dầu thế nào cũng người cựu cũng là người trước, đi đã trước mà làm cũng trước, dầu hay dầu dở cũng là trước cái con đường xa hay gần, trơn hay nhám, khó hay mới làm sao, người cựu thế nào cũng rõ biết hơn rồi [illegible] người tân mới nương theo mà để bước, mà làm cho được hay được giỏi hơn.

Cũng chẳng những chỉ có một việc đó, cựu mới quí hơn tân mà thôi; trăm vật trăm món trăm lẽ gì ở trong đời, nếu xét cho kỹ cựu, cho đích xác thì cũng thấy cái chữ « cựu » quí hơn chữ « tân » rất nhiều.

Trước hết là nói như việc vợ chồng. Thế thường ai lại chẳng có cái ý thích lạ, mà cái lạ là cái gì? là cái mới đó. Nhưng cái thích mới nào phải thật đã là quí đâu. Tuy nói chi thì nói vậy chớ rốt cuộc lại rồi, vợ cũ chồng xưa cũng là quí hơn. Vì [illegible] cũng xin nhạo lại một lần nữa — vì « trường đồ mới tri mã-lực », vợ chồng có ăn ở được lâu dài rồi mới rõ lòng vàng-đá, chớ còn nói gì cái thứ vợ mới, khi ngộ nhau thì vậy, rồi ra biết có bền đỗ hay không, có thiệt lòng kết tóc trăm năm, hay là chừng một đôi năm thì đã thấy vang phai dù nát. Cái đó cũng không biết chừng.

Ấy vậy thì cái gì mình thấy rõ-ràng rồi mới quí chớ. Đừng nói chi cho dông-dài, nghe nói một tiếng nầy thì đủ rõ:

— Anh với chị ở nhà đây là sao? Vợ chồng kèo-cột nhau hay là chắp-nối?

— Kèo cột! (Nghe có phải là mạnh-mẽ hay không?)

— Chắp-nối! (Nghe có phải là yếu-xìu hay không?)

Cũng thời vợ chồng, mà nghe cái tiếng kèo cột lại hùng tráng vô cùng, qui-hóa vô cùng. Đường ấy há chẳng nên nhận cho rằng cựu quí?

Hoặc cũng trong đạo vợ-chồng, mà mỗi khi ta nghe nói cái tiếng « hồi đời vợ trước của tôi » cũng « hồi đời chồng cũ của tôi » cũng dường như có cái vẻ mặn-mà vô cùng, hơn là nghe nói « con nầy tôi mới gặp nó sau đây! Thầy nầy tôi mới đụng thầy sau đây! »

Đến như cái tô, cái dĩa, cái chén cũng vậy, nghe nói « cái tô nầy hồi đời ông cố tôi để lại, cái dĩa nầy hồi đời ông sơ tôi để lại, cái chén nầy hồi đời cha tôi để lại tới bây giờ » tuy đâu thấy rõ cũ nó xấu mặc dầu, mà buộc lòng ai cũng phải lấy làm có vẻ kính trọng. Chẳng những kính vật lâu đời mà thôi, mà cũng trọng cái sức bền-bỉ chắc chắn của nó. Nghĩ từ đời ông cố ông sơ mà giữ được tới ngày nay không khen chẳng bề.

Hoặc nữa là như cái nhà, bất luận là tốt hay xấu, mà mỗi khi ta nghe nói « Cái nhà nầy đã ba đời rồi, tính ra thì năm nay nó đã 60 năm! » thì làm thế gì cũng bắt ta phải trầm-trồ khen ngợi. Mà hễ càng trầm-trồ khen-ngợi thì lại càng quí trọng chẳng biết chừng nào. Nhứt là ta thấy nó hư nó cũ bao nhiêu thì lòng quí trọng lại thêm thâm-thúy lắm. Nghĩ vì cái nhà cất lên mà chịu nổi đến ba đời, trải 60 năm nắng mưa giông-tố thì đủ biết sức cái nhà ấy là thế nào lắm đó.

Vậy tóm lại về vấn-đề nầy, Liệt-Hải chỉ xin giải rằng Cựu là quí hơn Tân, mà đến phải lấy cái lẽ phải lý chánh mà làn ra, nghĩa là cái quí mà về tinh-thần kia, chỉ như nhè đem cái cơ [illegible] cái áo mới-lành, cũng đôi giày đi đã hư hỏng với đôi giày mới [illegible], thêm ra mà nói, thì Liệt Hải xin quì [illegible] chắp tay lại mà mém sau chữ

« Nam-mô-a-di-đà-phật »

chớ kỳ-thật là không vui gì mà phải ban phải giải nữa

LIỆT-HẢI.

HANOI

Vợ và người làm công

Mấy hôm nay phố hàng Bông nhao nhao lên về câu chuyện một ông chủ hãng xe ô-tô kia bị người sốp-phơ làm công với mình quyến rũ vợ mình; ông bày mưu bắt được quả tang, việc bắt dâm-phụ gian-phu cũng bí-hiểm ly-kỳ như những trò trong phim ảnh ta thường thấy chớp trên màn các nhà chiếu bóng. Nguyên ông chủ hãng ô-tô đó ít lâu nay *mỏng tai* vẫn nghe thấy người ta đồn vợ mình có ngoại-tình mà kẻ làm cho người yêu của mình thất trinh lại chính là cậu *sốp-phơ* mình phát lương tháng. Ông vẫn cho lời đồn không mấy khi được đúng, bèn nghĩ một diệu-kế để bắt được quả tang, sớm hôm chúa-nhựt vừa đây sắm va-li quần áo lên đường, nói với nhà rằng lên Tam-đảo nghỉ mát. Vợ ông yên trí ông đi vắng, *máy nhỏ* với tình-quân, ông *ăn chả* thì bà *xơi nem* nên ngày hôm ấy cũng cùng với cậu *sốp-phơ yêu* đi bày cuộc *mây mưa* ở một tỉnh khác. Ông nói là đi nghỉ mát kỳ thật thì vẫn lánh mặt một chỗ và phái mấy tay thám-tử riêng dò, lúc có tin mật báo rằng vợ với người làm đã cùng lấy vé xe-lửa xuôi Nam, bèn tức khắc cùng với mấy tay thám-tử phóng ô-tô xuống. Xe chạy mau như bay, *ra-đi-a-tơ* (radiateur) nóng, mà ruột gan ông lúc ấy cũng rối loạn như cái *dây tóc đứt* của chiếc đồng-hồ... Ô-tô đến Nam-định trước, ông lại lánh mặt cho thám-tử ra đó ở ga, xe-lửa vừa đỗ kề, quả anh chị ung dung xuống. *Cậu sốp-phơ* với *mợ chủ* vào mướn phòng ở một khách sạn, thám-tử đến chỗ hẹn mật-báo với ông, ông đến khách sạn ấy cũng mướn phòng, mà mướn ngay phòng bên cạnh. *Vách nhà ngủ có tai*, bao nhiêu câu chuyện nỉ non của hai bên ông đều nghe thấy, rình được cho đến lúc cửa buồng của đôi gian-phu dâm-phụ để ngỏ ông áp người xông thẳng vào, một bên *đánh gờ* một bên *đòn ghen*, sau cái trận *giáp lá cà* ở trong phòng, *mợ chủ* bị chồng trói gô như con heo bỏ lên ô-tô, còn *cậu sốp-phơ* thì bị sở cảnh sát Nam-định bắt bỏ bót. Xe ô tô lái bánh, thẳng đường Nam-định về Hà-thành, trên con đường ngót 90 ki-lô-mét lót đá thẳng băng, người ta thấy một cái ô-tô trên có mấy người đàn-ông ngồi thanh thản như thường và một người đàn-bà quần áo rách tan, bị *trói tròn* như con *heo cạo*.

Chiều hôm chúa-nhựt xe ô-tô về đến giữa phố hàng Bông, người trong phố thấy lạ đổ ra xem, tiếng đồn ầm lên, trong một lát, đầu phố cuối phố đã biết chuyện.

Tâm lý phần nhiều những thiếu phụ ngày nay lạ thật, có chồng sờ sờ ra đấy mà còn đi ngang về tắt, lại ngang tắt với kẻ kém chồng, thì có lẽ chỉ vì bọn họ *ăn cắt no cơm* nên mới sanh ra nhiều chuyện hẩn.

H. T. N. B.

CÁO-THỊ CỦA CHÁNH-PHỦ

Chánh-phủ cho nhơn dân biết rõ rằng Hội Khai-hóa Đức-Trí-Thể-dục (SAMIPIC) không bán số **101.701** *và từ số* **42.601** *tới số* **42.700**; *nếu ai có mua làm trúng số mới nói đây thì rõ biết rằng số ấy là số giả.*

Sau như mà mấy số ấy được trúng, thì Hội Khai-hóa Đức-trí thể-dục không trả tiền chi cho người trúng số nói trên đây.

Cuộc đua xe máy lớn ở Cầngiộc

do quan Phủ Tân Hội-trưởng hội Cầngiộc-sport tổ chức

Hạng nhứt : một cái xe máy course hiệu Gissey tốt lắm.

Phần thưởng trị giá trên 500 $00 : 5 cái xe máy hiệu tốt, 2 cái giảng xe, 3 cái máy hát, đồng hồ, đồ vàng, đồ lua, đồ cầy rất nhiều.

Đua vòng 30 cây số cho hạng mơ.

Hạn kỳ đăng tên : ngày 1er cho đến ngày 10 Juillet.

Phát vài số (dossards) : ngày 13 Juillet.

Khởi chạy : ngày 14 Juillet đúng 7 giờ sáng.

Phát phần thưởng : cũng ngày 14 Juillet 4 giờ chiều.

Những phần thưởng của chư vị gởi cho là :

Của thương-gia và nghiệp-chủ :

MM. Thái-văn-qui, 57 Boulevard Charner Saigon : một cái xe máy hiệu Gissey ; Poinsard & Verret Saigon : một cái xe máy hiệu Hirondelle ; Trần-văn-Rảng, Chủ nhà máy Long-Phụng : một cái xe máy hiệu Chobert ; Ng-văn-Được, 105 Boulevard Charner Saigon : một cái máy hát Diamond và 10 đĩa ; Nguyễn-văn-Của Chủ nhà in Union Saigon : hai cái bình giản giấy bằng đồng và bằng đá cẩm thạch ; Thomachot ở Saigon : một cái giản xe Chobert ; Lê-văn-Du, ở đường Sabouran Saigon : một cái giản xe L. V. D. ; Nguyễn-văn-Nhận, Thợ bạc ở Cầngiộc : một sợi dây chuyền đồng hồ vàng ; Tô-Bỏ, Lê-văn-Cai, Thái-sanh-Lâu và Nguyễn-văn-Vàng Chủ xe hơi đò ở Cầngiộc : một cái máy hát Perfectaphore và 4 đĩa ; Triệu-văn-Yên hiệu Nguyễn-văn-Trận : một cái đồng hồ trái quít xi bạc 1 cái đèn xe máy và 1 đôi vớ ; Hãng Union Commerciale Indochinoise et Africaine : 2 cái đồng hồ treo, 2 lố thuốc Mélia và 2 15 thuốc Diamant ; L. Caffort : 1 cái đồng hồ và cái mề đay hiệu Alcyon ; A. Courtinat : một cái áo thung ; Condardapang, Chủ chợ Cầngiộc : một cái đồng hồ có chỉ ngày tháng ; Nguyễn-văn Ngọ, tiệm xe máy ở Bạch-kiến : 5 cặp vỏ Michelin.

Của quan chức và Điền-chủ

Mme Paule Huỳnh (văn Chín) nhu-nhơn một quan Trạng-sư ở Saigon : 1 chai dầu thơm L. Barbey.

MM. Phủ Trần-văn-Tân, Chủ-quản Cầngiộc : một cái máy hát Diamond ; Phủ Ng.-khắc-Cẩn, ở Phước-vinh-đông : một cái xe máy hiệu l'Automotion ; Lê-văn-Son, Cai-tổng, Nguyễn-văn-Chất, Hội-đồng và Nguyễn-văn-Phát Hương-chủ : một cái xe máy Hoselys và một cặp vỏ một cặp ruột ; Nguyễn-văn-Chức, Cai-tổng : một cái đồng hồ treo ; Trương-dương-Chấn, Hương-chủ Long-thượng : 2 cái bình chưng bông bằng đồng đỏ ; Trịnh-hiệp-Hưng, Hội-đồng địa-hạt ở Chợ-mới : 1 cây hàng trắng và một cây dù thêu ; Phùng-hữu-Lễ, thầu-khoán ở Phước-hậu : một cái đồng hồ hiệu Vegla và 1 cái hình giảng giấy ; Võ-văn-Lúa ở Long-thượng : một cái mâm chạm hai con rồng ; Nguyễn-văn-Tiệm cựu xã-trưởng làng Mỹ-lộc : một cái hình đồng đề banh ; Đặng-tất-Mưu ở Long-thượng : 4 tấm tranh thêu.

Phần thưởng riêng

Có đặt riêng 11 nữa là ba phần thưởng có một cái xe máy cho hạng mấy thầy ; thầy giáo thầy kỳ Quản và thầy Chưởng-đậu.

Nếu Hương-chức hội-tề dự đua được 10 người sắp lên thì sẽ cho 11 nữa là hai phần thưởng.

Bà Tôa Chín (Paule Huỳnh) và quan Phủ Tân có đặt riêng một giải thưởng cho hội viên hội Cầngiộc-sport về lối trước : một chai dầu thơm và một cái máy hát.

Chánh-phủ đối với đạo Cao-Đài

Trong một hồi tranh-luận mới đây, có một tờ báo bổn-xứ nói xa gần tới sự Chánh-phủ đối chỗ một viên chủ-quản, vì người ta nghi cho viên ấy nghịch đạo Cao-Đài.

Kỳ thật, Chánh-Phủ Nam-Kỳ đối với các tôn-giáo, tín-ngưỡng hoặc tư-trưởng của nhơn-dân bổn-xứ, miễn là đừng đá-động đến trật-tự và quyền chủ-tể của Đại-Pháp, thì quyết giữ một niềm trung lập công bình y theo tôn chỉ lập hiến của dân-chủ chánh-thể đã định ra về việc ấy.

Có bốn viên chủ quận đã bị quở trách vì không tuân lịnh Chánh-Phủ đi rao-truyền cho đạo Cao-Đài : còn một viên chủ-quận khác thì cũng bị vậy vì đã rao-truyền cho đạo khác.

Y như lời trong tờ báo nói trên, như trong đạo Cao Đài có nhiều vị tử-tế hằn hòi và có nhiều người đã làm tôi trung-thành Đại-Pháp ở trong xứ nầy, thì cũng có hẳn nhiều kẻ đáng nghi, chỉ mượn tiếng Cao Đài mà làm nhiều điều trái phép. Mỗi khi có người phạm luật, thì Chánh Phủ xử phân không thể hư dung.

P. le Chef du Cabinet du Gouverneur

Ký tên :

Cò bán tại :

Đại dược phòng L. SOLIRENE Saigon, Tân-thị Việt-Pháp-Viện dược-phòng Saigon, Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 10 Juillet 1928.

GIÁ BẠC

	Giá cao	Giá thấp
Nhà-nước	12F.85	12F.85
Ngân-hàng Đông-pháp	12 80	12 85
Banque Franco Chinoise	12 80	12 85
Banque de Saigon	12 85	12 90
Financ. Fse. et C.	12 80	12 85
Hong-kong Shanghai	12 85	12 90
Chartered Bank	12 85	12 90

MỄ CỐC

Giá chỏ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lãn 100 kilos

	Tháng giêng đến đầu tháng	Tháng giêng đến cuối tháng
Vinhlong	3$03	5$19
Gocông	3 85	5 66
Bai-xau	3.18	5.26
Bacliêu	3 65	5 37
Gạo trắng thường	3.45	5.07
Namvian	Gạo trắng	3 40 5 00
	Gạo đỏ	3 05 4 41

Trương-dương Chấn thường dạy giáo, thầy kỳ hay lắm ở Cầngiộc-đầu nay chạy ngang Long-đình trước hết hai cái bình bằng đồng đỏ.

Người nào ưa ngang Phước-hậu trước thì được giải thưởng cái đồng hồ Vegla của M. Phùng-hữu-Lễ.

M. Nguyễn-văn Tiệm thưởng một cái hình đồng cho người trong Cầngiộc chạy về ngang nhà thầy ở Mỹ-lộc trước hết.

M. Nguyễn-văn-Ngọ, thưởng cho người về trước hạng mấy thầy 5 cặp vỏ Michelin.

Hội-trưởng hội Cầngiộc-sport.

CÔNG TY

Việt-Nam Ngân-hàng

thâu tiền tiết kiệm cho lời 5 phần trăm mỗi năm

Đứng cho sự tăng tiến nơi rằng buộc, chẳng ta mới mở mang thi đức và đức dục được.

Người mà đều lo thiếu trước hụt sau đeo theo gót mỗi thì làm sao nưng cao phần trí nhỏ vào lòng dạ đặng. Người đó cứ lo sự sống thôi, vì trong trí cứ sự thiếu thốn và khốn-đốn luôn luôn.

Nếu vậy trước hết phải lo cho chắc chắn việc mỗi thân. Muốn đặng vậy thì phải hai thứ : LÀM VIỆC và TIỆN TẰNG.

Chẳng ta phải biết giảm bớt việc cần dùng của chúng ta ; phải tập sao cho đặng hạnh phước, chớ đừng ham muốn vô độ, chớ có kiếm thế mà làm cho toại chí.

Bởi vậy cho nên Công-ty « VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG » mới mở thêm sổ « TIẾT KIỆM » cho lời 5 phần trăm mỗi năm, và cầu xin hết thảy anh em đồng-bào mỗi vị phải có một cuốn sổ Tiết-Kiệm. Tiền gói vô bao nhiêu cũng nhận, không cần nhiều ít.

Hỡi đồng-bào Annam, hãy để dành tiền cho qui vị lúc trở về già, khi trong-yếu, — cho con cháu các ngài phí trong việc học hành sau nầy.

Trước phải LÀM VIỆC, sau phải TIẾT KIỆM.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

TRẦN-TRINH-TRẠCH,
Chánh Hội-trưởng Bản Trị-sự.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM,
Danh-dự Hội-trưởng.

NGUYỄN-VĂN-CỦA,
Quản-lý Hành-sự.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Salat Loubert B'e** *ở Pháp sẽ đến lối 11 Juillet.*

Chiếc **Comp'ègne** *ở Pháp sẽ đến lối 20 Juillet.*

Chiếc **Entrecasteaux** *ở Pháp sẽ đến lối 19 Juillet.*

Chiếc **Angers** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến lối 20 Juillet.*

Chiếc **Pierre Lecoq** *ở Tonkin sẽ đến bữa 9 Juillet.*

Chiếc **Melnam** *ở Tonkin sẽ đến lối 15 Juillet.*

Chiếc **André Lebon** *ở Pháp sẽ đến bữa 10 Juillet lối 6 giờ sáng.*

Chiếc **Marlia** *ở Tonkin sẽ đến lối 11 Juillet.*

Chiếc **Amboise** *ở Tonkin sẽ đến lối 11 Juillet.*

Chiếc **Roumie** *ở Singapore sẽ đến bữa 11 Juillet.*

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Amboise** *sẽ chạy về Pháp lối 14 Juillet.*

Chiếc **Claude Chappe** *sẽ chạy đi Tonkin lối 12 Juillet.*

Chiếc **André Lebon** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 14 Juillet.*

Chiếc **Paul-Beau** *sẽ chạy đi Bangkok bữa 12 Juillet đúng 4 giờ chiều.*

Chiếc **Cap Lay** *sẽ chạy đi Tonkin lối 12 Juillet.*

Chiếc **Pierre Lecoq** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 12 Juillet.*

Chiếc **Meinam** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 15 Juillet.*

Chiếc **Compiègne** *sẽ chạy đi Tonkin lối 23 Juillet.*

Chiếc **Saint-Loubert Bié** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 15 Juillet.*

Chiếc **Roumie** *sẽ chạy đi Singapore lối 15 Juillet.*

Ngày 12 Juillet hầu kể, Đồng-bào kíp mua sổ S. A. M. I. P. I. C. kẻo hết.

LỊCH TRÌNH

Lệ tuyển-cử nghị-viên phòng Canh-nông đã gần đến. Ngày 19 Juillet 1928 tới đây Chánh-phủ mời các nông gia Nam-Việt bổ thăm chọn 2 người đại-biểu để bảo thủ quyền lợi cho qui ông, qui bà có gia viên điền-thổ.

Tôi tuy tài mọn, nhưng đôm thấy xưa nay đông-bào không lưu tâm đến chức trách nghị-viên phòng Canh-nông vì có phòng ấy không hăn đến việc chánh-trị, nghị-viên duy lâu lâu nhóm một lần đăng giải quyết những vấn-đề kinh-tế của nước nhà, mà nước nhà cần bồi đắp nền kinh-tế hơn lo việc chánh-trị, nên tôi thấm nghĩ một vị nghị-viên phòng Canh-nông mà có lòng lo cho dân cho nước thì cũng có công bằng các ông hội-đồng khác. Nên tôi quyết có một lần làm cho rực rỡ chức nghị-viên phòng Canh-nông.

Mấy năm trời tôi chuyên lo làm ruộng lập vườn cao-su và buôn bán củi, nên cũng thông thạo đôi chút về vấn-đề nông-nghiệp. Vì vậy nay tôi mới dám buộc ra giữa công chúng mà xin lãnh trách nhiệm thay mặt cho các nông gia Annam tại Nam-kỳ.

Mong rằng đến ngày 19 Juillet 1928 tới đây qui ông, qui bà chẳng phụ lòng nhiệt-thành của tôi cứ tôi thăm mặt cho qui ông, qui bà. Tôi hứa chắc sẽ đem hết kiến thức mà đáp ơn tri ngộ.

NGUYỄN-VĂN-THÔM
Nghiệp-chủ
Chánh-hội Saigon
đôn thủ

Đôi lời biện phân

xin chư quí lãy công tâm phán đoán

Một nhà ra tranh cử nghị-viên bị phe nghịch quang tâm công kích rất dữ dội hơn các người dự cử khác, qui ngài tưởng cho người bị công kích ấy làm sao ? Theo lý tưởng người ấy lức là người chơn chánh, xứng đáng mạnh thế phần đông sẽ hoan nghinh, nên phe nghịch mới sợ hãi mấy nhà tranh cử khác, mà kích bác. — Một tiệm bán hột-xoàn như M. François Sự ở chợ cũ Saigon, người thành thật, thệ quyết lấy sự chơn thành, hột thiệt tốt mà muốn bán ít lời cho nên rẻ lắm ! Miệng lân lưỡi mới mới kiếm đều vu oan, khi thì nói có lẽ hột xấu nên bán rẻ, khi thì nói M. François Sự rao vậy chớ dâu có rẻ v. v.

Vì những kẻ ấy muốn gân trở những người tin cậy của họ đặng họ có dì lãnh hột xoàn đem về đổi là hột xưa của tăng tiền đặng họ có lợi dụng sự tin cậy bà con họ, mà họ kiếm lời, kẻ thiệt là họ coi đồng tiền lớn mà quí bà cơ mua mất lại nhâm của không đặng tốt cũng không chứng.

Vì hột xoàn là một loại kim lượng ra dưới đất là có biết hột nào là lượng ra trước mà cho là hột xưa, hột mới ?? Xưa là tìm được trước mới trước họ kêu rằng xưa, có khi hột gọi xưa ấy lượng ra sau hột là mới gặp sau, mất sau cũng không chứng.

Vậy xin qui ngài hãy đến xem thì mới biết M. François Sự bán thật rẻ và hột tốt thiệt !! Chẳng sai dâu ! lúc nầy hột mới lại nhiều lắm.

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

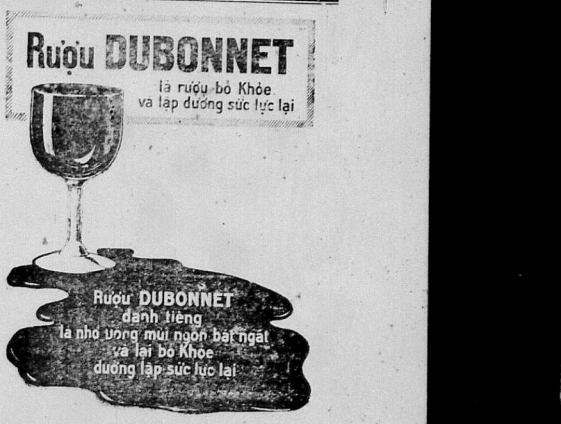

S. E. M. I.

KỂ TỪ NGÀY 15 JUILLET 1928

PHÒNG VIỆC CỦA

SOCIÉTÉ ELECTRO MÉCANIQUE INDOCHINOISE

HỒI TRƯỚC LÀ HÃNG

Comptoirs Indochinois

SẺ DỜI LẠI

Đường OHIER, số 2, Saigon.

(Ở góc đại-lộ CHARNER và đường OHIER)

S. E. M. I.

Gia-long Học-đường

148 - 170, đường Chasseloup-Laubat, SAIGON.

CÁO-BẠCH

Ngày tựu trường : **16 JUILLET 1928.**

Hồi thi bằng-cấp sơ-học tại đô thành Saigon năm nay bốn-trường chọn 16 sĩ-tử ưng thi. Giấy cam đoan của mỗi trò có cầu chứng quan Đốc-lý Saigon nhận thiết, ấy là chứng quả thiệt sức, thiệt lực, thiệt danh, thiệt tánh từ trò.

Kết quả 11 trò sau nầy được đậu :

1 — Sử-hữu-Tỉnh, Bạch-đằng
2 — Sử-hữu-Lộc, id
3 — Nguyễn-văn-Tâm, Sadec
4 — Đặng-văn-Quân, Tayninh.
5 — Nguyễn-văn-Hiu, Cholon.
6 — Ngô-văn-Vân, Trảng.
7 — Nguyễn-nhựt-Tân, Trảng.
8 — Lê-văn-Trần, Cantha.
9 — Phan-hữu-Nghĩa, Bentre.
10 — Huỳnh-văn-Hợi, id.
11 — Ngô-long-Xưa, Gadinh.

Bổn-trường lãnh sinh học sanh từ 7 tuổi trở lên, học từ bản tiểu học, sơ học, đến tất nghiệp. Hãy viết thơ đăng giữ chỗ trước hoặc hỏi điều lệ học, bổn trường sẵn lòng gởi đến.

M. Cao-văn Tri, lương-y tổng-quốc, châu tất việc vệ sanh sức khỏe cho từ trò.

Nay cáo bạch.

GIA LONG HỌC ĐƯỜNG.

Feuilleton n° 697 — Du 10 Juillet 1928.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

QUỐN THỨ TƯ

HỒI THỨ XII

(Tiếp theo)

Linh Mật-thám. — *Tại sao mà ngài hỏi y đã vậy ?*

Vinh-Mô. — *Tôi bản y ! Chú hỏi tại sao tôi bản y ? Tôi bản y đặng làm chi y làm chuyện cang danh phạm nghĩa. Lúc y còn ở Hồng-Mọc, y nhẻ vợ của người anh-em bạn tôi mà y lấy.*

Linh Mật-thám — *Hèn gì mà ông ngài không rửa hờn trong cơn gặp gỡ ?*

Vinh-Mô. — *Cách xa không. Đánh ba lần tôi thất đủ ba lần thôi chớ. Lần đầu, đánh sáng với nhau, lần thứ hai đánh kim, lần thứ ba đánh gươm.*

Linh Mật-thám. — *Đánh ba lần ấy thắng hai thế nào ?*

Vinh-Mô. — *Lần thứ nhứt đánh sáng, tôi bị bắn gây một cánh tay nên thua ; lần thứ hai đánh kim, tôi bị đâm trúng phổi, nên không ăn y đặng ; qua tới lần thứ ba đánh gươm, tôi bị y chém, thọ cón đây, thì cũng chẳng phải là huề !*

Vinh-Mô vả nói và lật bản de chỉ theo cho lên linh Mật-thám xem. Thọ cón đổ lóm, thì cuộc ấy thì cũng chưa lâu gì mấy.

Chỉ theo coi rồi, Vinh-Mô lại tiếp :

« Vì vậy nên tôi oán thâm-xương, tôi tôi quyết chẳng chung đội Trời, nên làm gì mà cũng phải chết để lấy tôi mà cho ! »

Linh Mật-thám. — *Ngài nói ngài muốn giết y mà ngài không toan kế giết y, thì giết làm sao đặng.*

Vinh-Mô. — *Sao lại không ! Có ngày nào là ngày tôi không tới trường bắn mà thảo luyện. Còn thầy nghề-võ Grisier, thì cứ hai ngày, đến điền vô một tôi một lần. »*

Nói tới đây, người Linh Mật-thám không còn hỏi chi, mà Vinh-Mô cũng không còn chuyện gì nói nữa, nên người Linh Anh-Be mới quan

---

Con người linh mật-thám đến cha Bửu-thê-Nhi và Vinh-mô mà đó hỏi chuyện đời Monte-Cristo đã lại là quan Biện-lý Vinh-Pho giả hình. Tế ra quan Biện-lý Vinh-Pho vì tư hiểm, quyết thôi lòng lim vít, nạch là kiếm nơi mà lại Monte-Cristo, mà kẻ không nhem, bị Monte-Cristo, trương kế tịu kế, sắp sửa chước mẫu qui lai. Gặt làm sao ? Trước kia, theo của chuyện Vinh-Pho nói với ba Bửu-La-lợi, phòng quan Biện-Lý đó, thì Vinh-Pho đoán trúng, họa đây sau lưng, mà đến chàng Vinh-Pho giả hình đến cha Bửu-thê-Nhi với Vinh-Mô mà đó hỏi, nghe Vinh-Mô nói chuyện Monte-Cristo đặc lợi mà mua nhà Ô-Tơi, thì an lòng, chẳng nghĩ cho Monte-Cristo muốn hại mình chút nào nữa hết.

HỒI THỨ XIII

Giữa tiệc-ngọc tình cầm hoài nghĩa nặng, Chôn vườn-đào ông cũ ngộ hoa xưa.

« *Tình nhân lại gặp tình nhân,*
« *Hoa xưa ong cũ mấy phần chung tình.* »

NGUYỄN GIU

Mới nói đó, chưa gì đã tới ngày thứ bảy. Ấy là ngày Anh-Be mời quan khách dự gần tại dinh cha mẹ mình là Công-tước Dy Mot-Xée với Mademoiselle-Điệc. Đang tiết mùa hạ, khi trời nắng nực, mà bữa thứ bảy ấy trời lại âm-cang dường như giông-gió bão-bùn muốn nổi, làm cho ai nấy thấu điềm phải lo phòng bị. Ít ai ra khỏi nhà, khiến nên, mất tiền thấu người, tới nằng nghe sở ngưa. Dinh bà Mademoiselle-Điệc bữa ấy đang lo tiếc, mà bởi vậy nên mới sắp-ngo, chẳng biết phải đãi quan khách trong dinh, hay dọn giữa vườn-hoa cho mát. Nếu đến mấy giờ đêm, hết hồi âm-cang, Trời trở rên thenh-thang ; bấy giờ bà mới đặn nhất định tiếp đãi quan khách tại vườn. Hồi đó trong khi bà coi day biểu gia-nô sắp đặt người vườn, thì trong dinh đèn đuốc-xang, nhạc thiều cấp-trổi. Cả đang cần nói cũng biết dinh bà Mac-O-Đê-Đen đâu, từ trong tối ngọ ở, từ trên tối dưới, đèn sáng rực hào-quang, hoa đom đóm bay hòa ; nghi-tiết xem rõ-rỡ, ra vẻ sắp lên tiệc-tình ; tường chín quang-tôn qui khách khá khá-ái, đó-tử giai-nhân khó lỗi lẹn.

(*Mai tiếp*).

Hỡi hỡi ai ơi muốn chóng giàu
Dịp nào cho bằng dịp nầy đâu ;
Rập nhau mua sổ S.A.M.I.P.I.C.
Nay lợi muôn ngàn rủ quả mau.

VẠN-HÒA

N 88, Rue de Cochinchine -- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA chuyên vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đề nhiều « Cẩm ca Kim-Ngư xanh » thì đã có Long trong La-đinh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề thì mau trỏ phai mau, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi hiệu khác.

Bổn-hiệu có chế ra tấm thử vải đen đầu đề

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cẩn chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1° 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2° 7 con cá Kim-Ngư xanh.
3° Vạn xuân Long xe lửa.
4° Vạn xuân Long bươm bướm.
5° 7 con cá Kim-Ngư 7 màu.
6° Vạn Hòa con sẻ trắng.
7° Vạn Hòa chắc tay.
8° Hiệp hòa con ngựa đua.

Téléphone 702.

Vị N-HÒA Kính Khải.

Qui-vị điền-chủ !

ĐẾN XEM HÀNG :

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

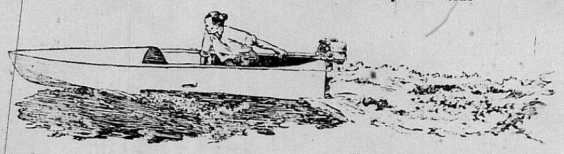

109, Boulevard de la Somme, SAIGON.

Nên mua máy Moteur hiệu: « **Propulseurs amovibles** » để gắn vào ghe thuyền tam-bản.

RẤT TIỆN LẮM ! CHẠY MAU LẮM ! RẤT NHẸ NHÀN !

Bổn hãng có xưởng đóng: Canot hơi và các thứ ghe thuyền chạy bằng máy. — Rất đẹp và chắc!

Hãy dùng máy hiệu: VANDERCAMMEN-MORIN

Danh tiếng cả hoàn-cầu

Ê DÙNG : Ít tốn hao. Dùng rất tiện.

Chạy máy xay lúa, máy cán cao-su, máy tiện, máy đèn-điện, vân vân....

Chạy bằng dầu **Solar-Oil, Mazout** *và dầu lửa.*

Xin viết thư thương-nghị với M. NGUYỄN-THÀNH-ƯT Tổng-lý chủ-nhiệm, sẽ có thư trả lời lập tức.

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie

Cours de Français et d'Anglais

18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bút toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng tay khoa mục xuất thân, đủ tư cách giáo dục tân tâm dạy dỗ, rất lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thạo-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thiệp. Có hai lớp dạy rõng chữ Lang-sa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Một Ông cử-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo dẻ phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE } Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,
COURS DE COMMERCE } Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris
COMPTABILITÉ COMMERCIALE (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce).

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bút toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết lám sổ Nhựt-ký (Journal), biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (Professeur) 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE. } Professeurs : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie. 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HÀI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : Chargé de Cours : l'Ancien Secrétaire dactylographe

Có sở cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo đều đắc học sanh viêng năng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo cơ chỗ ăn ở từ tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :

Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ

Directeur-Fondateur, 22, Rue Thomson, Saigon

C.J. BONNET

HÃY MÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHỦ-TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

DÂY BÀNG

Cho các Viên-quan

Bổn-Hiệu có tiếp dặng bên Pháp mới, gởi sang các thứ dây bàng *(écharpes)* cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-Tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-Đồng địa-hạt, và Ban biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-Hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ tiền cho Bổn-Hiệu mà hỏi giá, Bổn-Hiệu sẽ lồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-Hiệu bán hết thời phải đợi cả năm hãy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,

NGUYỄN-VĂN-CỦA

13, rue Lucien-Mossard,

SAIGON

Hãy hút thuốc

JOB

Củi chụm

Tại Mé sông Bến-Chùa (Thủ-dầu-một) mua nhiều tính giá thật rẻ.

Ai muốn mua xin đo nơi Bổn-Quán.

Trường « VÕ-VAN »

CẦN THƠ

Kỳ thi cấp bằng Sơ học (Certificat d'études primaires franco indigènes), được mãn ngày 7 và 8 Juillet 1928 tại đây, kể từ ngày đem đi ghi danh (Carnet dat-libres) vào là trọn đầu các ngày 1 và 2 Juillet. Quan hạch miệng trò Lý-hóa Lê bị danh hiệu, vì sau ngày 18 và 19 Juillet.

Phòng hạch danh thí sinh kể tên dưới đây:

1re	Nguyễn-văn Kiểu	(Bentre)	11e	Diêu Ha	(Soctrang)
2e	Lê ngọc Thương	(Cantho)	12e	Lương văn Vinh	(Camau)
3e	Lê thường Mạng	(Cantho)	13e	Huỳnh-văn Minh	(Longxuyên)
4e	Ngô-đình Phúc	(Rạchgiá)	14e	Nguyễn văn Lắm	(Bạcliêu)
5e	Trương văn Ngọc	(Longxuyên)	15e	Trần phát Đạt	(Longxuyên)
6e	Trương văn Ngọc	(Cantho)	16e	Huỳnh văn Kim	(Cantho)
7e	Nguyễn đức Khương	(Rạchgiá)	17e	Đoàn văn Chính	(Cantho)
8e	Nghiêm văn Chính	(Cantho)	18e	Nguyễn thành Biết	(Rạchgiá)
9e	Đoàn văn Hiếu	(Bentre)	19e	Lý-hoa-Lê học trò lớp nhì qua bạch miệng rồi.	
10e	Trần kim Tuy	(Soctrang)			

∴

Mời các ông cựu Hội Đồng Quản Lý Võ-văn-Thơm dự định mở trường (500.000) để dạy con, mà thang bất luận cùng nghèo, trò nào ăn các học tập tánh nết đoan trang, và đã hạng giỏi nhứt trong lớp.

∴

Bãi trường ngày 30 Juin 1928 nhằm ngày 12 tháng năm, Mậu thình.

Nhập trường ngày 2 Août 1928 nhằm ngày 16 tháng sáu, năm Mậu thình.

Cai-trường

Tái ký: NGUYỄN-VĂN-THƯỜNG

RHUM ST JACK

Rhum le plus populaire de l'Indochine

MARQUE Dragon Rouge

QUALITÉ SUPÉRIEURE — VÉRITABLE RHUM

SEUL DÉPOSITAIRE

Société commerciale Mazet d'Indochine

20, rue Paul Blanchy, SAIGON.

Cuộc đánh võ ở Vĩnh-long

Đêm tối thứ bảy 7 Juillet 1928

Tại rạp VĨNH-LẠC-VIÊN

Mới có một lần thứ nhứt, nên thiên hạ đến coi đông lắm, song tiếc vì góp tiền vô cửa cũng khá mất nên người ta bỏ đi về cũng bớn thiệt rất uổng, hạng chót góp tới 1 $ 50, cho chí M. Ng-thành-Điềm góp tiền vô cửa hàng đứng nầy đứng góp cao lên, chỉ góp như ở Saigon vậy, nghĩa là hạng chót thì 1 $ mà thôi, vì mới, mình phải cần người ta đi coi cho đông mới khá cho.

Độ thứ nhứt. — Cricri đánh với Canarelli 4 hiệp mới vô hiệp đầu thì coi Cricri đánh thăng tới dữ lắm, còn Canarelli thì cứ thủ mà thôi, song va cũng có đánh trả lại ít thôi. Kế hiệp thứ nhì thì Cricri cũng đánh trước, song gần mãn hiệp nầy đánh nhẩu thôi trật thật cũng uổng; qua hiệp thứ ba coi mòi Cricri ít dượt quá nên có ý mệt, còn Canarelli lúc nầy thấy Cricri ít đánh nữa, nên va cũng ráng chọt ít thôi, đến hiệp thứ tư thì coi Canarelli khá lắm có ý khỏe một chút, đến đánh trúng Cricri một đôi thôi, còn Cricri tuy mệt sống cũng có đánh lại vậy. Hốt cuộc thì giám-cuộc cho Canarelli thắng points. Độ nầy thật hất công, vì hai hiệp sau tuy là Cricri thua points cho hai hiệp đầu cũng thua nữa sao ? Phải chi cho huề thì mới đúng cho.

Độ thứ nhì 4 hiệp. — Jim Lê đánh với Thọ. Tài của Jim Lê thì công chúng ở Saigon đã nhận chân rằng : sau sẽ trở nên một anh võ-sĩ giỏi được, nếu va lo tập dượt cho thường, còn như Thọ cũng khá, song cũng chẳng phải tay đối thủ với Jim Lê được, nên trong 4 hiệp Jim Lê đều thắng points hết, vậy thì cho đúng rồi.

Độ thứ ba 6 hiệp. — Fioconni đánh với Goffinet, mới vô thì 2 võ-sĩ nầy đánh coi khá lắm, song coi mòi Fioconni thì có ý thắng hơn vì va đánh trúng Goffinet nhiều thoi coi đau lắm, qua hiệp thứ nhì, thì va cũng thắng nữa, còn Goffinet tuy cũng có chọt lại một hai cái, song không lắm gì nhằm Fioconni, vì coi anh nầy cũng là chịu đòn khá khá, đến hiệp ba và tư thì va cũng thắng luôn, qua hiệp thứ năm, thứ sáu, khi mới vô đánh thì Goffinet cứ sấp lại ôm hoài nên không đánh đi đặng, sẽ thì rốt cuộc Fioconni đặng thắng points, cái độ nầy thật công bình đa.

Độ thứ tư. — Amadou dượt với Carpentier, độ nầy chỉ có đều chơi vậy thôi, chớ chẳng phải là đánh võ, chớ chi anh tổ chức cuộc đấu võ nầy để độ nầy cho người võ-sĩ nào giỏi lên tập dượt theo cây của mình, hoặc là đánh bảo cát, hay là nhẩy dây thì có lý coi đặng hơn, để cho Amadou dượt với Carpenter coi chẳng có chỗ gì cho công chúng thích được.

Độ thứ năm. — Sosa đánh với Leroy 10 hiệp. Mới vô hiệp đầu thì hai võ-sĩ nầy đánh coi kích-liệt lắm, song Sosa đánh direct trúng Leroy coi cũng xứng vững vậy, còn Leroy cũng đánh coi dữ tợn lắm, kế vô hiệp nhì Leroy lấy trôn đánh cho mạnh, song Sosa cứ thủ chờ Leroy nhẩy tới mới đánh, kế hiệp ba cũng vậy, 3 hiệp nầy cho huề thì mới phải, kế hiệp thứ tư Sosa đánh Leroy coi kích-liệt, kế Leroy lấy trôn đánh lại cũng dữ lắm cho Sosa phải lui lại ít bước để đụng dây, rồi Leroy nhẩy đến Sosa nè rồi đánh luôn trúng mi con mắt của Leroy máu ra lênh láng. Cái nầy đã thấy rõ, như vậy mà giám-cuộc khi không lại lấm 1re avertissement cho Sosa, coi Sosa thúc cùi chỏ, công chúng ai cũng bất bình hết cả. Kế hiệp thứ năm, thứ sáu, thì Sosa vô đánh coi kích-liệt hơn trước nữa, kế độ thứ 7 Leroy bị thoi revers rất nặng, kế trán qua đánh Leroy trúng trán, va xứng vững thế giám-cuộc cho nghỉ 2 phút mới Sosa cụng đầu, nên giám-cuộc lấm 2e avertissement. Thoa thuốc nghỉ đã rồi, vô đánh lại còn ba hiệp chót nầy Leroy bị đánh xứng vững, chẳng còn sức nào mà chịu nổi, có nhiều khi va vô gần có ý chịu abandon, song mấy người cho nước xô va ra biểu ráng đánh đến hiệp chót va muốn độ nầy mà giám-cuộc cho nghỉ sớm quá. Kế giám-cuộc cho huề, thấy vậy ai cũng buồn cười muốn ăn thì phải đánh cho ngã thì mới là ăn được.

NGỌC-SƠN-AN

Cần dùng

Mỗi sở cao-su cần dùng thêm thợ vẽ, điều-dưỡng, surveillants, thợ hàn chì, hàn kẽm, phải có giấy chứng tốt.

Ai muốn xin làm, do nơi Bổn-Quán mà hỏi thăm.

SÁCH

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « THỜI-SỰ CẨM-NANG » *năm nay mới xuất bản.*

Rất cần ích cho mỗi người

Nên mua mà xem

Có đủ cả phần chánh trị

Thương-Mãi

và Tiểu thuyết

đọc rất bổ ích.

Quí ngài nào cần dùng mua xin viết thư liền nếu chậm trễ thì e không còn như năm rồi.

GIÁ BÁN 1 CUỐN LÀ..... 2$50

PHỤ THÊM TIỀN GỞI..... 0 35

Thơ và mandat gởi cho : Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Union, 13 rue Lucien Mossard. — Saigon.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán :

Gạo trắng, trà Huế Laithiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *(lít 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0 20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cà-lá, Bột Long-xuyên, Savon Hảo-Vinh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng *vân vân...*

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG.

98, Rue Lagrandière

Téléphone 888

Khải minh ảnh phiến dinh nghiệp công-ti khải sự

Công-ti chúng tôi thiết lập nhà hát chánh tại Thượng-Hải gọi bằng Tổng-hàng lại thiết lập nhà hát nhánh trong các xứ thương mãi, gọi bằng phân-hàng, chuyên chủ về sự kinh doanh ảnh phiến; là nghề hát bóng của Trung-Hoa.

Từ năm ngoái đến nay, Công ti thiết lập phân-hàng tại Nam-kỳ, đã hiến mấy tuồng hát rất đặt biệt, như tuồng: Bân-tuc-Công, Mỹ-nhơn-kế; Bạch-phù-dung v.v. Mấy lớp tuồng ấy là kẻ xão không cùng, bốn địa sĩ dân đều hoan nghinh lắt cả, nay lại suy rộng thêm về sự ảnh phiến dinh nghiệp, có mấy đều sau đây :

1° Các thứ máy hát mới đem tới, đều có chữ Annam và chữ Quốc-ngữ, nói rõ sự tích trong các lớp tuồng, để cho công chúng dễ hiểu.

2° Công-ti đã thỉnh được một thứ máy hát có thanh âm là máy hát của một vị khoa-học chuyên-môn mỹ hiệu. Hàn-cảnh-hồ Bác-sĩ. Chưa đình kỳ lâu nào, sẽ chở máy hát ấy qua Annam, để cho chư vị thêm rộng kiến văn hơn hồi trước.

3° Công-ti có dự bị các thứ máy hát nhỏ, chế tạo kiểu mới, giá tiền cho mướn rất rẻ, để mở rộng dinh nghiệp trong địa phương, và giúp sự hoan lạc trong gia đình.

Chư vị có lí-miễn đã lâu, hay là hiện đương lập hi-viện cách mới, như muốn cần dùng máy hát bóng của Công-ti chúng tôi, hoặc thương nghị tổ giá, hoặc thương nghị hiệp tác, thời tự ý, xin mời đến hội-sở chúng tôi ở tại Chợ-lớn, đường Vân-Nam (Quai Yun-Nam số 31 thời Công ti chúng tôi rất hoan nghinh và cám tạ vậy.

KHẢI MINH ẢNH PHIẾN.

cẩn bạch.

Đồng-bào nên lưu ý

Về việc mua giấy sổ Samipic

Nhân vì thấy ngày 12 Juillet 1928 là ngày của hội « *Nam-kỳ Bổn-quốc Dược-Trí-Thể dục* » định xổ số; lại cũng nhân thấy giấy ấy bán ra đã gần hết, nên trong hội nghe đâu có lắm người mạnh-tâm thừa dịp ấy mà lợi-dụng cất giá giấy số lên, nghĩa là theo giá một sổ đã định hai đồng (2$00) mà bán ra đến hai đồng hai (2$20).

Bởi sự lợi-dụng thầm lén bán sai giá nhứt định như vậy, nên trong hội có lời bố-cáo cho đồng bào được rõ mà lưu ý. Dầu trước sau sớm muộn gì cũng vậy, hễ giá đã định 2$00 một sổ thì dầu đến bao giờ cũng cứ giá 2$00 đó mà mua, không ai có được quyền gì cất lên tất cả.

Nói hẳn : Dầu còn một sổ cũng không dời.

(Tiếp theo)

Feuilleton N° 16

Giờ tẩm nắng lắc BA lăng nắng chang chang,
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoan bươm lược ngoài the
NGƯ ÔNG KẾ BÀI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH THÁ QUA*, hà chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!
Hãy đến lựa mua máy chụp hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm đại-lý
PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây Saigon
Bổn hiệu rất vui lòng đem đồ các hiệu [illegible] thơ tôn chọn lựa

Sách in rồi lần thứ nhì
QUYỂN
Bách-Phân Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi, kỳ nhì này có thêm vô mười mấy trương sách nữa: nói về luật mới đổi thuộc về Bách-phân, có con niêm giấy tin-chỉ, lại có chỉ rõ cách phạt Bách-phân không đáng giá hay là dấu giả.

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trử bán lẻ: 1$00 mỗi cuốn;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tôi tính cho như vầy:

50 cuốn sắp xuống trừ huê-hồng: 20%

51 Cuốn sắp lên — : 30%

(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. BẰNG-BÁ-PHÚ
Soạn-giả quyển: Bách-Phân-Luật-Giải
Vinh-long

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
uống trừ lành các chứng:
Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc dái, đau mình nhứt gân, đái lợn cợn có cát, đau lác-léo.

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ÉTAT
SEL VICHY-ETAT — Điểm vì rót lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.
PASTILLES VICHY-ETAT — Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tăng.
COMPRIMÉS VICHY-ETAT — Để cho mỗi người làm ra nước mạch nơi đó, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LÀM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

MÁY CÀY
HIỆU: **Fordson**
THE UNIVERSAL TRACTOR
GIÁ BÁN: 1.600$00

CÀY HIỆU:
OLIVER

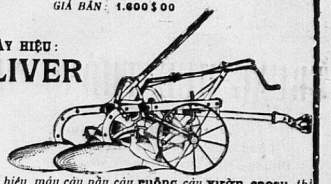

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng cày vườn caosu thì đã ít tốn mà lại mau, vì đất sẽ trở nên tốt.

CÓ TRỰ BÁN TẠI HÃNG
S.I.T. Société Indochinoise de Transports.
Rue Filippini, 4, Saigon

THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN
Giá một cuốn... .... 2$50
Ở xa thêm tiền gởi... ... ... 0 35

Thơ và Mandat gởi cho:
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mới sáng — (Saigon)

Tại nhà máy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra như dưới:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gối nhuộm bền Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trả 4$00 một thước tây.

Lục soan láng-chiu, trắng, từ 3$00 tới 5$20 một thước tây.

Tơ quyến trắng, ranh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hang, thiết trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 8 và 20 một quản.

Lãnh đen (ba láng đen hạng), không trề không dỗ lông), khổ trung 5$50 một quản.

Lãnh đen (ba láng đen hạng), không trề không dỗ lông) khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng cả hơn tốt mà bán cho đồng bang ta đang mua giá lại rẻ hơn nang khác nữa. Vậy cũng ân gọi là: tiên nghĩa ấy hậu lợi.

Vì muốn tri danh trong lục châu, nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay: nếu ai muốn mua bất của là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng tới cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre remboursement).

Ai mua mà thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi... thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chơi ngôi.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

Các thứ dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá để rẻ mà thấp lại được. Lợi vì hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

REFINED PETROLEUM
極 亞
情 細
光 亞
火 公
牌 魚 司
FISH GRAND
ASIATIC PETROLEUM COMPANY LIMITED

Trong Lục-châu các tiệm thợ máy hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu nầy.

RHUM MANA
ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN NƠI ĐÔNG PHÁP
Hãng Société Commerciale Marzet d'Indochine
20, Rue Paul Blanchy. — SAIGON

ALLO! ALLO!
HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT
Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.
XÝ CŨNG LÀ HÃNG:
SALON NAUTIQUE
Môn bài 460, đường Paul Blanchy, SAIGON

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-ninh-thượng tỉnh Bạlnhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, gái tốt lắm.

Bán con trâu đực đáng tuổi và đáng sức làm công chuyện.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổn bán

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỌ

Chuyện tích xưa, ông hồ minh trung'n lot theo đời lần thứ, công ngoài cảng lu vô quốn lần lần hết. — Ông Lê-văn-Phát, B'e phải xy, thường thọ ngũ đồng Bội ninh và hàng lắm trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyện nơn hay làm ra một pho sách, đặt hiệu là: « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » — Vỉ bổ ở xứ Pháp, văn chương đặt để một cách hiu tao, đến đời người Pháp đều phải lăng khen. Sách ấy nói về [illegible] An nam; soạn giả người Annam, nên Annam đầu học đi rồi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai đang nên mua một quyển trước cho con chán hết luận lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giải khuây một buổi.

— Giá một cuốn..... 1$20
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

YATRÈNE 105
Thuốc trị bịnh kiết.
Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.
Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.
Độc quyền trong cõi Đông pháp
Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.
Ở ngang nhà hát tây Saigon.

Feuilleton N° 16

TIỂU-THUYẾT

THẤT KIỆP NGŨ NGHĨA

七 俠 五 義

HỒI THỨ BA

Trừ gian quái, Bao-văn-Chánh gặp lương-duyên; Thọ ơn vua, Định-viễn-huyện ra trấn nhậm.

(Tiếp theo)

Cô Nhơn-tôn thấy-tử thì lúc mới sanh ra, đã bị nhiều lần ma ngăn; nhưng mà ngài là anh-minh chi chúa, nhờ có mấy tay nguơn-lão của tiên trảo, tả phụ hữu bật, đều là tôi chánh trực hết lòng hết sức, gánh vác giang-sơn; cho nên Bản-Kiết cũng không làm chi nổi, mà trảo-chánh cũng nhờ đó, pháp luật mới nghiêm minh, không đến cỡi phải rối loạn.

Ngặt vì gần đến hội thì năm ấy, Bàng-Kiết lại đến chỉ khám điểm lâm chức Tổng-Đốc. (Chánh giám-khảo) vì vậy mà hội thì năm nầy những sĩ-tử mới rộng đường mà lo lót được; duy có một mình Bao-Chửu, nhơn ỷ mình học-vấn cao thâm, cho nên khi thi đủ ba trường rồi, bởi không chịu lo lót với ai, nên khi phóng bảng mới đậu được Tấn-sĩ thứ 28 mà thôi, không có phần vào được Hàng-lâm; chỉ có được phong làm chức Tri-huyện lại huyện Định-Viễn, thuộc về phủ Đông-Dương.

Khi Bao-Chửu lãnh bằng-sắc rồi, bèn khiến Bao-Hưng và Lý-Bảo thâu gói đồ hành-lý ra khỏi kinh-sư, đi thẳng về nhà mà thăm cha mẹ và anh chị, thuật rõ những việc đi đường bị nạn và việc kết thân với nhà họ Lý vân là Lại-bộ thiên-quan, nhứt nhứt mọi việc thấy đều thuật rõ lại hết.

Viên-ngoại và An-nhơn vừa nự vừa mừng, bèn chọn ngày tế tổ và đáp tạ ơn thầy là Ninh-lão Tiên-sanh.

Ở chơi được ít ngày rồi bèn biệt cha mẹ rủng anh chị, dẫn Lý-Bảo với Bao-Hưng theo, đi ra trấn nhậm.

Gần đến bờ cõi huyện Định-Viễn rồi, Bao-Công bèn khiến Lý-Bảo quẩy đồ hành-lý mà đi trước đi, còn mình thì đi với Bao-Hưng, lại cởi đạng như thường dân, cùng đi dọc đường mà phóng dọ dân-tình cho tiện.

Ngày kia thầy trò Bao-Công đã vào đến huyện-thành, tìm một quán cơm vào để mà ăn cơm.

Vừa lúc thầy trò còn đương ăn cơm; xảy thấy một người ở ngoài bước vào, đi thẳng lại một cái bàn cùng gần lối đó ngồi xuống rồi kêu tửu-bảo đem rượu cho mau. Tửu-bảo bèn đem ra hai cái ly và hai bầu rượu. Người ấy liền bảo rằng: « Có một mình ta mà sao mi đem tới hai cái ly và hai bầu rượu? »

Tửu-Bảo đáp rằng: « Ủa! Tôi mới vừa thấy có một người đầu cổ chơm bơm, một mày mắt mà tâm lem, đi khiêng sau lưng cậu, sẽn tôi tưởng là người đi với cậu, mà sao mới đây rồi lại đi đâu mất cũng lạ! Tôi không phải mơ màng hoặc bởi gì sao lại kỳ dữ vậy cả! » Người khách nghe nói cũng giựt mình.

HỒI THỨ BỐN

Hắc-đầu minh Bi-Hùng phạm án, Ô-bản tố khó biệt cô minh oan.

Người khách ấy nghe nói thì hết hồn, mặt mày tái lét, sử chi thất thần, không được như hồi mới bước vào. Uống chưa hết bầu rượu thì đã lật đật tính tiền, rồi đứng dậy xung xăng ra đi.

Bao-Công thấy vậy, bèn kêu tửu-bảo mà hỏi rằng: « Người ấy ở đâu, tên họ là chi vậy? »

Tửu-bảo nói: « Người ấy họ Bi tên Hùng, vốn là một tay đầu đảng trong bọn 12 tên ăn trộm ngựa. »

Bao-Công bèn ghi nhớ tên họ người ấy vào lòng, cơm nước xong rồi Bao-Công bèn khiến Bao-Hưng vào huyện trước mà truyền dụ cho sai nhơn hay rằng lão-gia tức khắc sẽ đáo nhậm.

Lúc bấy giờ, Bao-Công ở trong tiệm cơm vừa mới bước ra, thì đã thấy tam-bang nha-dịch cùng bọn Thơ-lại đều dắc nhau đến tiếp nghinh về huyện, quan giữ ấn lại đem ấn-tín giao cho Bao-Công.

Đâu đó xong rồi, Bao-Công bèn cử bắt những sổ sách và án từ rác việc mà xem xét rất kỹ càng; thấy trong ấy có một cái án của tên Trâm-Thanh giết thác một lão đạo-sĩ ở tại điện Già-lam. Xem đi xét lại thấy những lời khai bào tình tiết đáng nghi, liền truyền dụ cho nha-dịch hay rằng mình sẽ thăng đường mà thẩm tra vụ án của Trâm-Thanh.

Lịnh ấy vừa ra, những bọn tam-bang nha-dịch cùng bọn thơ-lại ở trong nha, sanh nào anh nấy đều ghê; vì biết lão-gia trước khi đáo nhậm mà nghi đã giả dạng khách thương, dọ nghe rõ hết các việc trong huyện, thì biết quan huyện nầy lợi hại lắm chớ không phải vừa; vì vậy mà bơm nhỏ cũng nằm nằm nép nép, lo cúp bị trước các việc trong huyện, việc gì cũng được hoàn toàn, nên khi vừa nghe lịnh thì đã tựu nhau đủ mặt nơi đường công-đường phân đứng hai bên.

Bao-Công ra khách rồi, liền truyền lịnh dẫn Trâm-Thanh ra đặng tra thẩm lại.

Quân nha-dịch vâng lịnh, chẳng bao lâu thì đã dẫn Trâm-Thanh ra, mắt hết gông cùm, để quì trước công-án. Bao-Công bèn lưu thân ngó sững Trâm-Thanh trạt lối 30 tuổi, qui dưới đất mà bộ-dịch coi rung rẩy sợ sệt vô cùng, chớ chẳng phải đơn hung ác bạo tàng thì có lý nào lại dám giết người như vậy. Bèn kêu mà hỏi rằng: « Trâm-Thanh, vì sao mà mi dám giết người ta như thế, hãy khai thật ra cho ta nghe thử. »

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIỆT
18, Rue Lucien Mossard, Saigon.

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ

Tirage 2.500 exemplaires le 10 Juillet 1928

Saigon le 10 Juillet 1928

Ngày xổ số đã kề! 12 Juillet 1928 hâu tới! Hỡi hỡi anh em đồng-bào! Chị em đồng-bào! Nên kíp mua số của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục » cho mau kẻo hết. Mua số nầy đã được nghĩa rất lớn, lại được lợi quá to, mỗi số chỉ giá có 2 $ 00, nếu lỡ qua thậm uổng. Sáu-muôn đồng đang đứng ngoài chực sẵn, để bước vào cửa cửa ai kia!... Đồng-bào ta hãy ráng với nào!

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-ĐƠN »

Thứ đơn Mỹ-dược thuốc nầy của bổn-đường chế ra bà phải bị trung công hiệu nhơn thiên, khắp cả hoàn-cầu thấy đều biết danh. Ngày trước những toa nhân hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ : chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đan-Thổ hữu ma dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đan-Thổ nữa. Vì sợ e lúc-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cái xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu zin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật máp thì rõ.

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

ở tại Quảng-đông tỉnh thành dường Đại-tân, môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại NAM VANG (PNOMPENH) đường PRAIRE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG.

Cha-nhơn kính cáo.

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông, Lương-y Méderoa có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiên-trước Santal Citrin.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc **Copahu & Cubèbe** *uống nó vô hại mà mùi thơm tho ; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.*

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đăng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhà vị Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương cùng là bổ dưỡng kẻ ốm tráng kiện.

Thuốc nầy dễ uống lắm hễ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ lám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lâu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRANE là báo chí [illegible] ngoài nhà hát Tây Saigon có bán.

BỊNH TIÊM-LA

Trị cách mới, có thuốc uống vào lỗ miệng, thuốc liều

SIGMARGYL

Thuốc liều Sigmargyl, *trong đời có một, hiệu-nghiệm hơn hết, có gồm ba vị thuốc giỏi trị bịnh tiêm-la đã có danh.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống vào, bớt kỳ bịnh lâu mau, ít tích lành liền, mau mạnh tươi tốt lại, rất lẻ.*

Thuốc liều Sigmargyl, *không độc-địa, uống khỏi lo hư động đau trong bao-tử cùng trong ruột gan chi cả.*

Thuốc liều Sigmargyl, *nhiều quan thầy trị bịnh tiêm-la giỏi, đã có dùng thường, cho là thuốc linh thiệt, không khi nào sai thất.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống thế thuốc chích hay thật, dùng đã ít hao tốn, lại kinh đáo.*

Nói tóm lại, thuốc ấy tinh hay đã nhiều quan Lương-y cao học nhận chắc, muốn dường rồi thì hoi cùng các tiệm thuốc bán rao, nói về :

Bịnh tiêm-la và cách trị bằng thuốc

SIGMARGYL

Đăng làm ; LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc liều **SIGMARGYL** *có bán cùng các nhà bán thuốc.*

Đại-lý : Dược-phòng SARRAS, rue, SOLIRÈNE.

Trà-hoa-Nữ sự tích

TI U-THUYẾT MỚI XUẤT BẢN TẠI THÀNH PARIS

Ký giả..... Tây-sĩ TIÊU RỌNG-MÁ.
Dịch giả..... Nam-sĩ TRẦN-SONG-BÌNH

(Tiếp theo)

Từ đó về sau, thời tôi mua xe sắm ngựa, trang điểm một cách phong lưu, tôi và Ủy-Lan ngồi xe đi chơi, dạo khắp các miền phường phố, trong thành Paris. Kẻ quen người lạ, đều nghe danh tiếng của tôi, Đường-Sắc thấy vậy lắc đầu, tưởng là tôi kết bạn với Ủy-Lan rồi, thời không thương nhớ tới nàng Má-Khắc nữa.

Còn nàng Má-Khắc cũng bậy, tưởng tôi được buông nầy thời khuấng buồng nọ mà thôi, chớ không biết tôi kết bạn với Ủy-Lan mặc dầu, chẳng bao giờ quên Má-Khắc cho được, thế mà Má-Khắc vì tôi bao thù trước mắt, (A-mạnh và Ủy-Lan nhậy đầm) thời nàng biết sự sỉ nhục rồi, nên Má-Khắc biệt cửa đi chơi, chẳng ra khỏi nhà một bước, thậm chí đàm bát đàm chay, chổ nào vui vẻ cho mấy, chẳng ai thấy mặt của nàng.

Tôi bèn gởi thơ nặc danh, cứ kính bác Má-Khắc về cầu bạc nghĩa, trong thơ nhiều lời quá đáng, nói hết sự xấu hổ của nàng, Má-Khắc tiếp được bức thơ, thời tức gan nổi giận, nàng biết Ủy-Lan cùng tôi kết bạn, chỉ muốn nhục mà Ủy-Lan bảo thù, nhân dịp Ủy-Lan thừa hứng đi chơi, thình lình gặp Má-Khắc bên chợ, lại chỗ người ta đông đảo, Má-Khắc bèn chỉ mặt Ủy-Lan mà rằng : Con đĩ chó kia..... Sao mấy giựt chồng của tao vậy ? Má-Khắc nói rồi, thời lên oai mắng chửi, cả chợ ai cũng xúm coi, Ủy-Lan sự xấu ổ khó lòng, phải nhịn thua ngậm hụng, bởi có Ủy-Lan về nhà bức tức, cứ nằm than thở cả ngày, nàng thấy tôi tới nhà, thời đầm ngực mà nói, tôi chết thôi.... Tôi chết thôi. Chớ không nói chuyện chi hết, tôi hỏi ra cho rõ, mới biết Ủy-Lan tức giận về sự Má-Khắc mắng chửi nàng, đoạn Ủy-Lan to nhỏ với tôi, cứ biểu tôi gởi thơ mắng chửi Má-Khắc trở lại, sự cực chẳng đã, tôi phải gởi thơ cho Má-Khắc tức thời, tôi đoán chắc Má-Khắc bỡ được thơ nầy, thời nàng chịu thiu, nên tôi cứ ngồi trông đợi, đặng xem nàng trả lời ra sao, tôi đợi đến hai giờ đồng-hồ, bỗng nghe có người kêu cửa, khi mở cửa ra, thời không Đường-Sắc bước vào nhà lại đặt, dường như có cần kíp sự gì, thế mà tôi thấy Đường-Sắc lâm lo, chẳng hỏi tôi nàng chuyện chi hết, thoát nghe Đường-Sắc lên tiếng hỏi tôi rằng : A-quân... từ bữa dự tiệc tại nhà Ủy-Lan tôi nay, sao A-quân cứ làm khổ nàng Má-Khắc vậy ? tôi đáp lại rằng : Má-Khắc làm khổ tôi thì có, chớ tôi làm khổ Má-Khắc cái gì ? Đường-Sắc nói : bữa trước, A-quân và Ủy-Lan nhậy đầm tại đám tiệc, làm cho Má-Khắc hổ thẹn nhiều bề, nay A-quân lại gởi thơ mắng chửi nàng, làm cho nàng thâm sầu muốn chết, A-quân nhục mà nàng đến thế, không phải làm khổ nàng hay sao ? tôi đáp ; hồi trước tôi ở tại nhà Má-Khắc, thời Má-Khắc có quyền, nay nàng đã từ biệt tôi rồi, sao nàng dám xúc phạm tình-nhơn (Ủy-Lan) của tôi vậy. Cô-nương cứ bình việc Má-Khắc, chớ không xét sự nàng phải quấy lẽ nào.

Đường-Sắc nói : tội quá... A-quân nghe lời dèm sẻm, khi-ẻn nàng Má-Khắc mang sự hàm oan, chớ Má-Khắc đối với A-quân, chẳng có sự lỗi chi hết, tôi nghe phát ghét, bèn cười lại mà rằng : Cô-nương giã ngộ hay sao .... Má-Khắc nhậy đầm với Bá-tước hôm kia, sao nói không có sự lỗi, Đường-Sắc nói : sự ấy là cực chẳng đã, Má-Khắc nán nỉ với A-quân đã lâu, bởi vì nàng thiếu nợ rất nhiều, nên nàng phải chịu lòng Bá-tước lấy của, vậy xin A-quân dung thứ, chẳng nên chấp trách làm chi, nay Má-Khắc mang câu phiền não trong mình, chẳng bịnh càng ngày càng nặng, tôi chắc nàng sớm về âm giới, chớ không sống đời được, Đường-Sắc nói rồi, thời nằm tôi mà rằng : Má-Khắc chỉ trông đợi A-quân tới nhà, xin A-quân tới thăm nàng một chút, họa may nàng thấy mặt A-quân nhẹ bịnh, cũng như A-quân cứu bịnh cho nàng, tôi lắc đầu mà rằng : không.. không.. trong nhà Má-Khắc đã có Bá-tước làm chủ rồi, tôi mặt nào gặt kiến Bá-tước cho được, Đường-Sắc nói : Bá-tước không trị nhà Má-Khắc, đã mấy tháng rày, nay nàng ở nhà một mình, chẳng có ai trong nhà hết thấy

(Mai tiếp)

TRẦN-SONG-BÌNH.

Bà ấy, bạnh mẹ

thì lấy làm cần ích

mỗi lần cho những công việc của mình được hoàn toàn. Nếu mình đã đoán phân sự thì phải lao thân tiêu tứ. Mà sự trông kiến của mình mất thì cái tuổi xanh của mình là còn chi. Như tuổi của chư-tôn đây thật là chưa phải già vậy!!! Nhưng mà chư tôn giả hớp đó thì thật là tại chư-tôn muốn vậy.

Nếu cái xuân xanh nó trở lại cho chư-tôn một lần nữa thì tự nhiên chư tôn sẽ được mạnh khoẻ, được trông kiến như thuở còn thơ. Được đủ sự sối sắn sực thì chư-tôn lại làm vui vẻ mà làm việc hằng ngày trở lại. Vậy thì hãy khi sự uống ngày hôm nay thứ thuốc mới lạ nầy, tánh vốn hiền mà thật là hay, thuốc ấy là :

FLOGALINE

Bổ gân cốt. — [illegible] với những chất của hoài thảo mà có thận của thể vật, [illegible] cốt suy yếu [illegible] yêu đuối trở mạnh như thường.

Có bán ở [illegible] PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRENE, [illegible] nhà lầu Sài-gòn.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Ko'a)

Là vị thuốc rất **đại bổ** *không thể nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào* **ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc,** *hay [illegible] mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.*

Thật là một **thứ rượu mùi vị** *rất ngon ngọt.*

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục **sức mạnh lại.**

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU : L. L. 57 và 10 MÃ LỰC

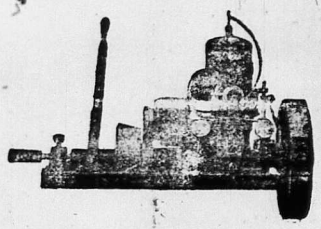

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy đo tại

A.C.R.I.C.

3 Bd NORODOM — *LANGON*

Agent général
PHARMACIE SOLIRENE

Các ngài mà thật là tay hút thuốc điếu thiện nghệ thì nên dùng thuốc điếu hiệu:

« MELIA-MARINA »

đều có hao sáp, hút không dính môi, mỗi gói đều có hình rất đẹp, mùi vị rất thơm tho để hút không khô cổ.

HAY LÀ HIỆU:

« MELIA DIAMANT »

là hai thứ thuốc điếu ngon hơn các thứ khác.

Các ngài cũng nên nhớ thứ thuốc chưa văn hiệu:

« MELIA DIAMANT »

là thứ thuốc ngon thượng hạng.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnom-penh, Hai-phong, Hanoi, Nam-dinh, Ben-thuy, Thai-binh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Qui-nhơn, Nha-trang, Dong-hoi, Thuxa.

Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
Place du Théâtre, SAIGON

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50

HÃY CHO CON TRẺ DÙNG VẬT THỰC RẤT QUÝ

là sữa đặc có đường hiệu

NESTLÉ

« CON CHIM »

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHỐ HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — Saigon

E I S T

Nhãn hiệu có bảo chứng nơi tôi

Hàng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng này biết cách làm gạch theo kiểu cách kiêm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÀNG

QUINA GENTIANE

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN NƠI ĐÔNG PHÁP

Hang Société Commerciale Mazet d'Indochine

20, Rue Paul Blanchy. — SAIGON

PROPULSEUR ARCHIMÈDE

(Máy để gắn vô tàu có chơn vịt)

Trong các thứ máy để ẩn vô tàu thì duy có thứ máy nầy là tốt hơn hết.

Dùng nó mà gắn vô tàu cờ: bề dài từ 4 tới 6 thước rưỡi thì tiện lắm có làm nhiều thứ từ 2 mã lực rưỡi
3 mã lực rưỡi
và 5 mã lực

TRỮ BÁN TẠI HÃNG

S.I.N.D.E.X

95, đường Catinat

Làm Đại-lý cho cõi Đông-pháp

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE

CARREAUX & MOSAÏQUES

Maison Fondée en 1909

rue d'Arras et Lucien Lacouture

CHODUI **SAIGON**

E

Marque de fabrique

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Bây thép đề tắc: (*Adresse télégraphique*) MASACAMO. — SAIGON

VỐ RA THONG THẢ

hãng ở đường Lucien Lacouture. — **Chodui.**

gần trại lính tập Ô-ma.

Kính càng quí vị đặng rõ: **ĐẠI-ÍCH** *tại con đường Thầy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đèn **SUCCÈS** *đu kiểu, treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.*

Trữ: Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vải may mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — *rue des Marins.* — *Cholon*

LUNETTERIE MY-KHOUAN

229,231 Rue des Marins — CHOLON

Ngay ga xe-lửa giữa Chợ-lớn

Kiến cận-thị, viễn-thị, ông-già, vệ sanh v. v..

Gọng bằng vàng Mỹ, nickel đồi-mồi v. v...

Có thầy chuyên môn chăng máy coi con mắt KHÔNG ĂN TIỀN

Có phòng riêng có máy đánh thử để thí-nghiệm CON MẮT

BÁN

ròng mắt-kiến nước Mỹ

đủ thứ, đủ màu

Qui-vị chiếu cố xin đến tiệm hoặc viết thơ cần hỏi điều chi, Bổn-hiệu xin trả lời ngay.

SẮP MỞ

Ba

PACHOD Frères & Cie

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ rõ cùng quí vị được rõ: Trong các thứ thuốc Cao-đơn hoàn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI TỂ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược rồi nấu danh sau, mà chế luyện cho được tôn thiên tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chẳng giúp đời đăng bình ông phật mập mà làm kỷ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng đề mới đặng lại có kẻ gian nó giục để thả lợi, chẳng kể tổn hơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hoàn-tán rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG nhưlà (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... rồi làm những bao những hớt, nhưng vẻ giống ưa lựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong lấy xem cho kỹ thì đi biết giả chơn.

Bởi vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

85 rue de Canton 38 — CHOLON

Chủ nhơn cẩn cáo

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0$85
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 80
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiêm cổ cách ngôn	0 40
Trăm bài tính đố	0 30
Thế lực khách trú và vấn đề di dân vào Nam kỳ	1 00
Tính thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc	0 10
Tuyên cáo Quốc dân } cụ Phan-bội-Châu	0 06

CÓ BÁN TẠI:

Imprimerie, Librairie de l'UNION

13.— Rue L. Massard, Saigon

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

***Du Docteur* RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thầy ngày xuân đã thôn mất, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít biết ăn bực, đón bà mất máu, có huyết bạch, có chứa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.